

"HE IS THE WORLD'S MOST DANGEROUS SPY"

CPYRGHT

By Ulf Nilson

New York, (Expressen) - No, that business about James Bond is only nonsense: The world's most dangerous spy is not 007 but William F. Raborn, 59, a cold, reticent and almost totally unknown admiral in retirement.

The other week Raborn became the chief of CIA, U.S.A.'s Central Intelligence Service, so powerful that it sometimes is called "the invisible government."

The CIA, which came into being when the experiences from the second World War were being digested and it was found that the American espionage system as a rule was deficient, has grown into a terrific colossus.

It has more than 20,000 employees, of which of course the majority are quite ordinary clerks and secretaries.

From agents all over the globe (Sweden included) it receives more than 2,000 top secret messages per 24 hours. Spy-satellites are sending pictures of Russian rocket-sites directly from space to CIA's "subsidiary" the NIA outside Washington.

The central archives include more than 50 million documents, and one of the world's largest data processing machines has been "hired."

The retiring Chief was John McCone, a thick-skinned New York banker, who had run-ins with too many of the 00's within the CIA to be able to remain. Before him the spy-central was ruled for many years by Allen Dulles, a legendary master spy, who for instance holds admiration (professionally) for a certain Colonel Wennerstrom.

FLOW OF INFORMATION

Raborn was chosen to his post of spy-chief mainly because he is an enterprising boss. The modern spy does not go looking for secrets: he organizes, compares, and analyses. It is far more important to the U.S. to have good enough experts on the capacity of Russian production than it is to know the name of Kosygin's mistress (though it is endeavored to have current knowledge of both). It is more important to be sure of a constant uninterrupted flow of information than it is to succeed in single brilliant coups. Looking only superficially at the business of espionage then, it seems to be a job for men behind dusty desks - a rather commonplace occupation.

The retired admiral was chosen exactly for this reason. He is not a Romanticist, not colorful; he is an organizer. His biggest military achievement has nothing to do with battle; he was the one who organized the production of the Polaris rocket. He came to the CIA from a large company in California, where he also worked with weapons production. The only information about his private life that so far has leaked out is that he plays the Hammond Organ. Favorite melody: "The Yellow Rose of Texas."

Raborn's main job is to keep Lyndon Johnson informed about what goes on in the world. At night, when the President sleeps, the admiral is in constant contact with CIA's immense and well guarded glass- and steel-complex outside Washington. A select group of men and women read and work on the crisis cables constantly arriving. One checks data, asks for explanations, weighs the reasonableness of the conclusions drawn. Finally the whole collation goes to one single man, who around 6 a.m. sits down behind a typewriter - yes, actually an ordinary typewriter - and writes a report about twice the length of this article.

TO THE WHITE HOUSE

At 7.30 he puts the report in his portfolio which he locks. A Government car drives him over to the White House where they have been alerted of his exact departure time and where he hands over the portfolio to General Chester V. Clifton, the President's personal military advisor. The General carries the report up to the President's bedroom.

"We try to give it to him before eight," says General Clifton to Expressen. "We want him to read it before he listens to the morning news." It is the retired admiral's duty to see that the report is correct, and that it is written in a language that the President likes and understands. Johnson is impulsive, intolerant and complaining about details. If Raborn's almost legendary organizational ability does not soon spruce up the intelligence service - which has been inadequate, particularly in Viet Nam - he will not last long as the Chief of the "Double Noughts."

APRIL 22, 1965

CPYRGHT

Han är världens farligaste

SPION

CPYRGHT

Av ULF NILSON

NEW YORK (Expressen). Nej, det där med James Bond är bara trams: Världens farligaste spion är inte 007 utan William F Raborn, 59, en kylig, tillbakadragen och nästan totalt okänd amiral i pension.

Raborn blev häromveckan chef för CIA, USA:s centrala underrättelse-tjänst, så mäktig att den till och med kallar sig "den osynliga regeringen".

CIA, som tillkom när man började smälta erfarenheterna av andra världskriget, där det amerikanska spionaget som regel var undermåligt, har vuxit till en fruktansvärd koloss.

● Den har över 20 000 anställda, av vilka de flesta naturligtvis är helt vanliga kontorister och sekreterare.

● Från agenter över hela jordklotet (även Sverige) mottar man över 2 000 topphemliga meddelanden per dygn. Spionsatelliter sänder bilder av ryska raketanläggningar direkt från rymden till CIA:s "dotterbolag".

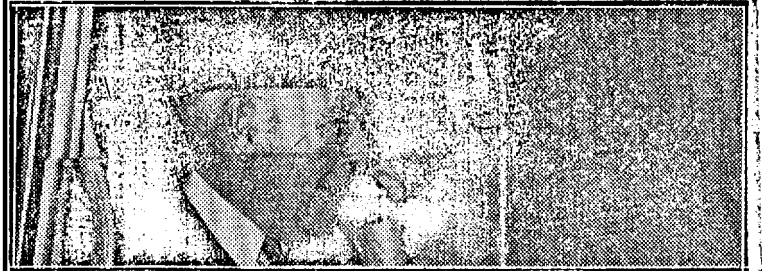
● Det centrala arkivet omfattar över

50 miljoner dokument, och man har "anställt" en av världens största databehandlingsmaskiner.

Den avgångne chefen var John McCone, en hårdhudad New York-bankir, som stötte sig med litet för många av dubbelnollorna inom CIA för att kunna vara kvar. Före honom regerades spioncentralen i många år av Allen Dulles, en legendarisk mästerspion, som bla (yrkesmässigt) hyser stor beundran för en viss överste Wennerström.

Informationsflöde

Raborn valdes till spionchef främst därför att han är — en bra före-

Topphemligt! Raborns företrädare John McCone i "spionchefens" tjänstebil.

lagschef. Den moderne storspionen snokar inte efter hemligheter: han organiserar, sammanställer och analyserar. Det är mycket viktigare för USA att underrättelsetjänsten har tillräckligt bra experter på rysk produktionskapacitet än att man vet namnet på Kosygins älskarinna (fast man försöker få reda på bådadera). Det är viktigare att man är säker på att få konstant, oavbrutet flöde av information än att man gör ensaka, briljanta kupper. Ser man ytligt på saken är storspionage alltså ett jobb för killar bakom dammiga skrivbord, en fått alldaglig sysselsättning.

Den pensionerade amiralen valdes av precis den anledningen. Han är inte romaniker, inte färgstark; han är organisatör. Hans största militära drag har inte ett dugg med strid att göra; det var han som organiserade produktionen av Polarisraketen. Till

CIA kom han från ett stort företag i Kalifornien, där han också sysslade med vapenproduktion. Den enda uppgift om hans privatliv, som hittills sipprat ut, är att han spelar hammondorgel. Favoritlåt: "The Yellow Rose of Texas".

Raborns främsta uppgift är att hålla Lyndon Johnson underrättad om vad som händer i världen. Om nätterna, när presidenten sover, står amiralen i ständig kontakt med CIA:s väldiga, välbevakade glas- och stålkomplex utanför Washington. En utvald grupp män och kvinnor läser och bearbetar de kristelegram som kommer in. Man kollar data, ber om förklaringar, prövar rimligheten av de slutledningar som görs. Till sist går hela sammanställningsuppgiften till en ensam man, som vid 6-tiden på morgonen sätter sig bakom en skrivmaskin — ja, faktiskt en alldeles vanlig skrivmaskin — och skriver en rapport ungefär dubbelt så lång som den här artikeln.

Till Vita huset

Klockan halv 8 lägger han rapporten i en portfölj, som han läser. Han tar en tjänstebil över till Vita huset, som underrättats per telefon om exakta avgångstiden, och lämnar portföljen till general Chester V Clifton, presidentens personlige militäre rådgivare. Generalen bär rapporten upp till presidentens sovrum.

— Vi brukar försöka ge honom den före åtta, säger general Clifton till Expressen. Vi vill att han skall läsa den innan han hör morgonnyheterna. Det är nu den pensionerade amiralens uppgift att se till att rapporten är korrekt, att den är skriven på ett språk som presidenten gillar och förstår. Johnson är häftig, intollerant och grinig med småsaker. Om Raborns nästan legendariska organisationsförmåga inte snart sätter sprätt på underrättelsetjänsten, som varit otillfredsställande inte minst i Vietnam — blir han inte gammal som chef för dubbelnollorna.

William F Raborn, 59, är ny chef för USA:s "osynliga regering" — underrättelsetjänsten.